

вихме условното, споредъ което му бройхъ 500 л., а за другата сума слѣдъ отпечатванието на книгата да му дамъ една полица за 31 день. Въ условното той се задължаваше да отпечата по три коли въ седмицата. Презъ 2—3 седмици въ началото печаташе по двѣ коли, послѣ по една, а презъ м. Авг. съвършено спрѣ, като се извиняваше, че нито хартия ималъ, нито пари за да купи. Въмѣсто да го протестирамъ, помолихъ г-на Шопова да ме олесни още съ 1000 л. и съ една подписана отъ него полица, взехъ отъ Отом. Ганка тѣзи сума, предадохъ я на 30-й Авг. срещу расписка на печатара Шимачека, който почна да продължава и едвамъ въ средата на м. Дек. книгата биде отпечатана, а същеврѣменно била и осждена на вѣчна погибель и никогашъ бѣлъ свѣтъ да не види.

Предѣдателя на св. Синодъ дядо Григорий и Софийския дядо Партения сполучили да узнаятъ, че било писано нѣщо и за тѣхното минхло, та рѣшили да употребятъ всевъзможни срѣдства за да конфискуватъ книгата. На 18. Декемврий когато тя не бѣше още свързана, единъ старши жандаринъ отишелъ въ печатницата, поискалъ единъ екземпляръ, нѣ като не му дали, той попиталъ гдѣ живѣе издателя на книгата. На 19-й получихъ чрѣзъ единъ жандаринъ отъ п. инспектора на полицията г-на Н. Груева, картичка въ която ми пишеше слѣдующето: „Баща ми отъ Копривщица ми пише, да ви попитамъ, печати ли се книгата, за която прѣди двѣ години събирахте спомоществатели, защото питали священниците. Моля, явете ми, ако обичате да му отговоря“. А пъкъ жандарина настояваше или да отговорж същеврѣменно, или да се представж въ градоначалството.

Всякитѣ усилия на нашитѣ старци въ този случай останахъ безплодни, защото правителството отказа да удовлетвори желанието имъ и да конфискува такава една историческа книга. Нѣ тѣ не се отчаяхъ. Преди да се видж съ г-на Груева, срещнахъ се съ г-на Д. В. Македонски, искрѣнь мой приятель, също приятель и на дѣдо Григория. Македонски ми яви, че преди единъ день се виждалъ съ Григория, отворилъ се въпросъ за книгата и послѣдний му казалъ, че *на тази книга ходъ не трѣбва да се даде.*

На 21-й издадохъ три полица за 1500 л. на печатара Шимачека и въ това врѣме имаше 600 екз. свързани, които Шимачекъ ми каза да вдигна за да се отвори мѣсто въ кан-